

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2020-07-03
Besvaras senast
2020-07-17

Till kultur- och demokratiminister Amanda Lind (MP)

2019/20:1724 Åtgärder för nöjesparker och ambulerande tivolin

Sveriges tivolin – ambulerande och stationära – har en tradition på flera hundra år att roa svenskar och människor från våra nordiska grannländer. De flesta företag i branschen är just ambulerande, vilket gör att hela deras verksamhet är beroende av att det finns platser och städer uppbokade att anlända till, packa upp på och bygga verksamheten på för att på det sättet kunna roa och underhålla den stad man kommer till.

På detta sätt, med dessa traditioner, har man underhållit i generationer och man har gjort skillnad för många hushåll och familjer. Man har verkat jämlikt när man erbjudit ett lättillgängligt nöje i närmiljö för familjer som då inte behöver korsa ett världshav, vilket kräver mer av både ekonomi och tid. Absolut viktigast: Man har fått barn att skratta från norr till söder år efter år. År 2018 fick branschen ett erkännande som ansedd kultur, och man erhöll stolt den kulturförklaring som tilldelades branschen av Kulturdepartementet.

I februari 2020 drabbade covid-19 vårt samhälle och slog till med full kraft. Som en konsekvens av detta förbjöd regeringen den 11 mars i år nöjesbranschen att verka under de normala förutsättningarna. Tivoliägarbranschen agerade omedelbart när man befarade att man hade drabbats av ett näringsförbud. Redan före covid-19 har de ambulerande tivolina haft en mycket ansträngd situation. Det är ett säsonsberoende yrkesområde som helt förlitar sig på de varmare månaderna av året.

När kulturminister Amanda Lind den 20 mars i år berättade om planeringen och upprättandet av det kulturstöd på 500 miljoner svenska kronor som skulle fördelas bland många olika genrer såg branschen ett visst hopp. Med kulturförklaringen 2018 för tivoli- och nöjesbranschen samt EU-parlamentets uppmaning till sina medlemsländer långt tidigare att erkänna traditionella branschföretag som ett kulturarv, gemensamt för hela Europas kulturarv, såg man en ljusning för de svenska tivolidöretagen i det kulturstöd som planerades. Åtta enskilda aktörer från deras verksamhetsområde följde regeringens uppmaningar i tillvägagångssättet för ansökningarna. Åtta ansökningar till att ta del av stödpaketet lämnades in och åtta ansökningar avslogs.

Uppenbarligen anser inte regeringen att tivolin ska kunna ta del av det kulturstöd som finns trots att samma regering har gett branschen kulturstatus.

Omsättningen för de ambulerande tivolina sker under sommarmånaderna, vilket betyder att regeringens åtgärd med omsättningsstöd inte når branschen trots att deras omsättning är noll beroende på beslut tagna av regeringen.

Konsekvenserna för branschen är oerhört allvarliga, och det finns en stor risk för att det inte finns några ambulerande tivolin om inte regeringen riktar ett stöd till branschen i konsekvens med den kulturstatus som regeringen har gett branschen.

Min fråga till kultur- och demokratiminister Amanda Lind är följande:

Vilka konkreta åtgärder är ministern beredd att vidta för att säkerställa Sveriges ambulerande tivolins överlevnad?

.....

Lars Beckman (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren